

EEN AANVULLEND INKOMEN VOOR IEDEREEN (SIFApplan©)

Verwezenlijking van de Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's)

Inleiding

De natuur is de oorspronkelijke bron van alles wat we nodig hebben om te overleven en te gedijen.

Elk van onze levens en bestaansmiddelen worden bedreigd omdat wij, als mensen, in oorlog zijn met de natuur. Wij zijn een integraal onderdeel van de systemen van de natuur via de lucht die we inademen, het water dat we drinken, het voedsel dat we eten en het bewustzijn dat ons ertoe aanzet op bepaalde manieren te handelen.

Veel van de ecologische, sociale, gezondheids- en economische rampen waarmee we vandaag worden geconfronteerd, zijn een cumulatief effect van gecombineerde individuele acties die we elk hebben ondernomen, of niet hebben ondernomen, als burgers, die ofwel betrokken raakten of nalieten betrokken te raken bij wat er in onze samenlevingen en de wereld als geheel gebeurt. Veel van de gevolgen van deze acties konden en kunnen niet worden overzien.

Niets minder dan een alomvattende aanpak kan een ommekeer brengen in deze escalerende uitdagingen waaraan uiteindelijk niemand meer kan ontsnappen.

Zo'n alomvattende aanpak zou:

- de reikwijdte van ons bewustzijn uitbreiden van een focus op veiligheid en zekerheid, en het verwerven van persoonlijke liefde en sociale waardering, naar het gevoel van betekenis en vervulling dat ontstaat wanneer we ons eigen individuele potentieel ontwikkelen, en het bewustzijn van wereldburgers; en het gevoel van een gemeenschappelijk doel ervaren als we anderen hetzelfde zien doen;
- een proces van wereldwijd overleg op gang brengen dat alle mensen in staat stelt in te zien hoe wij de rampen veroorzaken die ons leven en onze bestaansmiddelen bedreigen, en herhaling ervan te voorkomen; en
- een duurzame wereldeconomie creëren die in harmonie is met de natuur.

Het Plan voor een aanvullend inkomen voor alle mensen en een duurzame aanvullende wereldeconomie voor de aarde - het SIFA-plan of kortweg Plan - biedt een weg vooruit.

Het Plan bestaat uit de volgende drie onderling afhankelijke aspecten:

1. Een jaarlijks aanvullend inkomen voor elke vrouw, man en kind, uitsluitend te besteden aan goederen en diensten die ons op geen enkele manier beletten in harmonie met de Natuur te leven. Dergelijke goederen en diensten omvatten, maar zouden niet beperkt blijven tot middelen voor persoonlijke en gemeenschapontwikkeling;
2. Raadplegingen van mensen van de basis tot het mondiale niveau om goed onderbouwde lijsten van goederen en diensten vast te stellen, zodat iedereen kan begrijpen wat wel en wat niet als duurzaam kan worden aangeboden via het Plan in een bepaald jaar; en
3. Een wereldwijde elektronische marktplaats waar iedereen de duurzame goederen en/of diensten kan kopen die hij of zij wenst voor zijn persoonlijk aanvullend inkomen.

Deze aanpak omvat de drie dimensies van duurzame ontwikkeling: het milieu; de maatschappij en de economie en bevordert dus, zoals we hieronder zullen zien, de versnelde verwezenlijking van alle Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's).

Dit vergt wereldwijde samenwerking tussen landen, bedrijven en mensen, juist nu, zoals VN-secretaris-generaal Guterres zegt, "het multilateralisme op zijn retour is". Toch dragen allen bij aan het gevaar waarin we ons nu bevinden en niets minder dan alomvattende wereldwijde actie zal volstaan om ons te bevrijden van de bedreigingen die ieder van ons belagen, ongeacht wie of waar we vandaag zijn.

Velen van ons denken gedachten als: "Waarom zou ik iets doen? Anderen hebben er schuld aan!"; "De situatie is hopeloos. Laat me van het leven genieten zolang ik kan en het kan me niet schelen wat er dan gebeurt!"; "Een globaal Plan is totaal onrealistisch. Laten we doorgaan met kleinere acties zoals we nu doen!", "Je kunt niet veranderen hoe mensen denken en handelen! Dus waarom überhaupt actie ondernemen?", "Je krijgt mensen nooit zover dat ze wereldwijd samenwerken. Kijk naar hoe we omgaan met de wereldwijde pandemie!", "De wereldeconomie veranderen is niet realistisch nu de kloof tussen arm en rijk steeds groter wordt en de economische grootmachten zo stevig verankerd zijn", "Laten we het maar opgeven. Alles wat we doen is zonder hoop."

Dit Plan is nog niet voor degenen onder ons die zo denken.

Dit Plan is voor diegenen onder ons die weigeren op te geven in het aanzicht van overweldigende bedreigingen.

Tegelijkertijd zullen de mogelijkheden om deel te nemen open blijven voor anderen om zich aan te sluiten wanneer zij er klaar voor zijn.

Hoewel de infrastructuur en de participatie zullen moeten worden uitgebreid, zijn alle nodige knowhow en faciliteiten reeds beschikbaar.

Bovendien werkt dit plan met de wetten, structuren, systemen en ecosysteembenaderingen die in de natuur werkzaam zijn en die de tand des tijds hebben doorstaan, vele sinds het ontstaan van het eerste atoom en later de eerste levende cel, en die ons met ups en downs de overvloed aan verschijnselen en soorten hebben gebracht die bijdragen tot de rijkdom van de natuur die we vandaag ervaren. Het wordt ook gekenmerkt door de ethiek van de Natuur, zoals levenswetenschapper Dr. Fritjof Capra het uitdrukt: Eén voor allen en allen voor één.

Met andere woorden, het werkt met die principes van duurzame ontwikkeling die sinds mensenheugenis met succes hebben gewerkt.

We kunnen beginnen met een bottom-up gecombineerd met een top-down benadering om de wereldwijde samenwerking op te bouwen die nodig is om de drie dimensies van duurzame ontwikkeling te bevorderen: het milieu, de maatschappij en de economie, die nodig zijn om de verwezenlijking van alle doelstellingen van de 2030-agenda en de SDG's te versnellen.

Een bottom-up benadering kan mensen en organisaties omvatten die de waarden delen die door het hier voorgestelde systeem worden bevorderd: "het welzijn van alle mensen en de natuur als geheel."

Zo zijn er momenteel zo'n 5.450 NGO's in actieve consultatieve status bij de Economische en Sociale Raad van de VN (UN ECOSOC), die worden beoordeeld op basis van de mate waarin zij de doelstellingen van de VN op het gebied van economie en maatschappij delen. Veel van deze organisaties richten zich op ontwikkeling en werken met basisgemeenschappen over de hele wereld.

De meesten van ons zijn met elkaar verbonden via verschillende VN-modaliteiten. Wij delen allen de doelstellingen van de VN en hebben tegelijkertijd onze eigen aanpak en expertise.

Deze modaliteiten zijn een vertrekpunt om diegenen te bereiken die de details van het Plan willen uitwerken zodat het maximaal tegemoet komt aan de behoeften en het welzijn van de rijke verscheidenheid van mensen wereldwijd.

Een top-down benadering zou beginnen met een coalitie van VN-lidstaten die bereid zijn een dergelijk wereldwijd initiatief via de Algemene Vergadering van de VN te introduceren.

Bij een dergelijke stap is gewoonlijk een combinatie van lidstaten uit de verschillende politieke groeperingen betrokken, die, indien succesvol, een resolutie zou aannemen waarmee alle lidstaten bij consensus zouden instemmen.

Een dergelijk besluit wordt vaak in verschillende fasen genomen: Een verslag van de Secretaris-Generaal, die beschrijft hoe een dergelijk systeem zou kunnen werken en wat de gevolgen voor de wereldgemeenschap zouden kunnen zijn; en een reeks vergaderingen van een "Open Werkgroep", bestaande uit een aantal lidstaten uit verschillende geografische regio's en politieke groeperingen, die het voorstel nader bestuderen. Maatschappelijk organisaties worden meestal uitgenodigd om aan deze besprekingen deel te nemen en input te geven aan de uitkomst. Beide uitkomsten worden, indien het voorstel gunstig wordt bevonden, vervolgens nogmaals in de vorm van een resolutie aan de Algemene Vergadering voorgelegd.

Als het Plan wordt aangenomen, zouden de VN, hun programma's en gespecialiseerde agentschappen een schat aan deskundigheid in huis hebben voor de uitvoering van een dergelijk verstrekkend mondiaal initiatief.

Het plan zou iedereen de middelen verschaffen om zijn eigen leven te regenereren en tegelijkertijd bijdragen aan de opbouw van een gezonde, milieuvriendelijke wereldeconomie waarin alle mensen zich op hun eigen manier kunnen ontwikkelen.

Het plan werd oorspronkelijk geïntroduceerd als "Een basisinkomen voor alle mensen en een Marshallplan voor de aarde". Het is gebaseerd op een idee dat oorspronkelijk is ontwikkeld door Pieter Kooistra, de Nederlandse visionair, sociaal en economisch vernieuwer en kunstenaar, die het heeft toegelicht in twee van zijn boeken, waarvan het tweede ondermeer werd gefinancierd door de Nederlandse regering. Het plan werd gesteund door Jan Tinbergen, die in 1969 de eerste Nobelprijs op het gebied van de economie kreeg "voor het ontwikkelen en toepassen van dynamische modellen voor de analyse van economische processen".

SIFA Plan—17blz.--bijgewerkt op 20 augustus, 2022.

EEN GEDETAILLEERDERE BESCHRIJVING van HET SIFA-PLAN

Impact van het plan

Alvorens aan een grote onderneming te beginnen, is het normaal te zoeken naar garanties voor succes. Toch staan we voor ongekende uitdagingen.

De enige manier om vooruit te komen is te beginnen waar we nu zijn, steeds duidelijker de problemen te onderkennen die moeten worden opgelost, en dat te doen met alle instrumenten waarover we beschikken. Het hier beschreven plan is zo'n instrument dat zal moeten groeien en worden aangepast naarmate wij vorderen.

Hier volgen enkele van de mogelijke effecten:

Gevolgen voor de allerarmsten.

Als elke man, vrouw en kind elk jaar 500¹ dollar (verhoogd met ongeveer 7% per jaar) zou krijgen om uitsluitend aan zijn of haar gezonde ontwikkeling te besteden, zouden armoede en vervuiling verdwijnen.

In arme gebieden, waar een persoon jaarlijks 500 dollar verdient, is een extra 500 dollar voor elk gezinslid een relatief fortuin. Het kan worden besteed aan voedselproductie of onderwijs. Dorpelingen zouden tot 50% van hun extra inkomen kunnen besteden aan gemeenschapsvoorzieningen voor schoon water, riolering en energie-infrastructuur, enz., waardoor de gemeenschap, met name vrouwen, hun tijd en energie zouden kunnen besteden aan het verbouwen van voedsel en het ontwikkelen van andere middelen om te overleven, scholing, het opzetten van kleine bedrijven, enz.

Spoedig zouden armoede en ziekte in de meest gemarginaliseerde gebieden plaats kunnen maken voor bloeiende huisnijverheid en zouden meer op de wereld gerichte markten zich uitbreiden naar armere gebieden.

Gevolgen voor bedrijfsleven en industrie.

Bedrijven over de hele wereld zouden de kans krijgen om bij te dragen aan een nieuwe wereldmarkt voor duurzame goederen en diensten. Zij zouden reclame kunnen maken voor hun goederen en diensten en tegelijkertijd hun productie steeds meer op deze nieuwe wereldmarkt kunnen afstemmen. Hun reclame zou duurzame goederen en diensten promoten, die met het aanvullende inkomen van mensen kunnen worden gekocht. Dit zal mensen onderwijzen in duurzame consumptie en productie, en de aandacht vestigen op mogelijkheden om persoonlijke voldoening en welzijn op te bouwen zonder de natuur te schaden. Dit kan op zijn beurt helpen om de huidige commerciële reclame te compenseren, die de neiging heeft zich te concentreren op het verdienen van geld en het verhogen van prestige en status.

Gevolgen voor de welgestelden en voor het vermogen van de wereldeconomie om duurzaam te groeien.

In rijkere gebieden, waar de eerste 500 dollar geen groot percentage van iemands totale uitgaven uitmaken, zou de reclame, die de aandacht vestigt op immateriële goederen en diensten, persoonlijke voldoening en welzijn, de belangstelling verleggen van materiële goederen en diensten die het milieu vervuilen en uitputten, naar immateriële goederen en diensten.

Dergelijke goederen kunnen duurzaam worden gekocht en verkocht, terwijl de wereldeconomie tot in het oneindige

kan groeien, kan voortbouwen op alles wat de informatietechnologie (IT) te bieden heeft, en tegelijkertijd de creativiteit van de mensen kan koesteren.

1. Toen de oorspronkelijke berekeningen ongeveer een kwart eeuw geleden werden gemaakt, werd het basisinkomen vastgesteld op 250 dollar per persoon voor het eerste jaar. Dat cijfer zal vandaag gestegen zijn tot tussen 500 en 1000 dollar per persoon per jaar. Wij hebben het bedrag van 500 dollar als uitgangspunt gekozen om te laten zien hoe een betrekkelijk klein bedrag een aanzienlijk verschil kan maken in het leven van de armen, vooral omdat elk gezinslid dat bedrag zou ontvangen. Tegelijkertijd is \$500 een bedrag dat waarschijnlijk zelfs door rijkere mensen in rijkere landen niet zal worden genegeerd.

Evenzo was het gemiddelde jaarinkomen van de onderste 5% \$400, terwijl dat nu \$1000,50 is. Dus ook hier hebben we de bedragen aangepast.

Effecten op de wereldeconomie.

Attitudes zouden veranderen naarmate individuen, industrie en regeringen de voordelen zouden ervaren van het dienen van het welzijn van mensen en Planeet, en armoede, werkloosheid, sociale desintegratie en vervuiling zouden zien afnemen.

Naarmate de wereldmarkten voor levensverbeterende, milieuvriendelijke goederen en diensten zich uitbreidden, konden wapenindustrieën, farmaceutische, energie- en elektronische bedrijven en anderen hun onderzoek en ontwikkeling geleidelijk heroriënteren om zich voor deze nieuwe markten te kwalificeren. Bedrijven, die graag willen deelnemen aan deze nieuwe wereldmarkt voor duurzame goederen en diensten, zouden hun productie heroriënteren naar duurzame goederen en diensten en hun reclamecampagnes zouden helpen de aandacht te vestigen op de noodzaak en voordelen van een duurzaam leven.

Gevolgen voor de VN-lidstaten.

Alle VN-lidstaten die momenteel achterlopen op hun verbintenis om de SDG's tegen 2030 te bereiken, zullen merken dat zij in hun missie worden gesteund door alle mensen op alle niveaus van hun bevolking.

Het plan brengt mensen, bedrijven en lidstaten op één lijn in een wereldwijde beweging van wereldburgers in de richting van duurzaamheid.

Hoe beslissingen worden genomen

In 2013 bereidde de VN zich voor op twee jaar overleg om te beslissen over de SDG's, en werden 11 wereldwijde consultaties georganiseerd om de reikwijdte te bepalen van wat in het VN-overleg aan bod zou moeten komen. Volgens de VN (zie document A/68/202) werden één miljard mensen bereikt.

De VN heeft een enorm bereik, dat nog wordt vergroot door de wereldwijde netwerken van haar diverse programma's en agentschappen. Dit, gekoppeld aan het bereik van de maatschappelijke organisaties die bij de Economische en Sociale Raad van de VN zijn geaccrediteerd, helpt mensen aan de basis te mobiliseren om deel te nemen aan wereldwijde raadplegingen over wat veilig via het plan kan worden aangeboden.

Iedereen wordt aangemoedigd om in kleine groepen samen te werken, om globaal te beslissen wat dat jaar duurzaam kan worden aangeboden aan mensen om te kopen van hun jaarlijkse SIFA-inkomen. Degenen die een beter begrip hebben van duurzaamheid, in het bijzonder inheemse volkeren, krijgen hier de kans om anderen te instrueren over de diepgaande mentaliteitsverandering die moet plaatsvinden als de mensheid duurzaam wil leven.

Hoewel natuurlijk niemand kan worden gedwongen, zullen velen zich waarschijnlijk in eerste instantie aansluiten om ervoor te zorgen dat de goederen en diensten die zij op de SIFA-marktplaats wensen te kopen of te verkopen, er deel van uitmaken.

Anderen zullen zich aansluiten bij door scholen en gemeenschappen georganiseerd overleg.

Aangezien basisgroepen elk jaar lijsten opstellen van goederen en diensten die zij opgenomen wensen te zien, en deze lijsten opnieuw worden beoordeeld door hun vertegenwoordigers op regionaal en hoger niveau, worden uit alle lijsten die aan de basis zijn opgesteld, goed gemotiveerde nieuwe lijsten opgesteld met duidelijke redenen waarom sommige producten in een bepaald gebied als duurzaam kunnen worden beschouwd en andere niet.

Dit proces zou fungeren als een wereldwijd zelfeducatieprogramma dat de reclameprogramma's versterkt en inspireert. Beide beïnvloeden het inzicht van de mensen in de manier waarop zij hun persoonlijke gezondheid, welvaart en welzijn kunnen ontwikkelen.

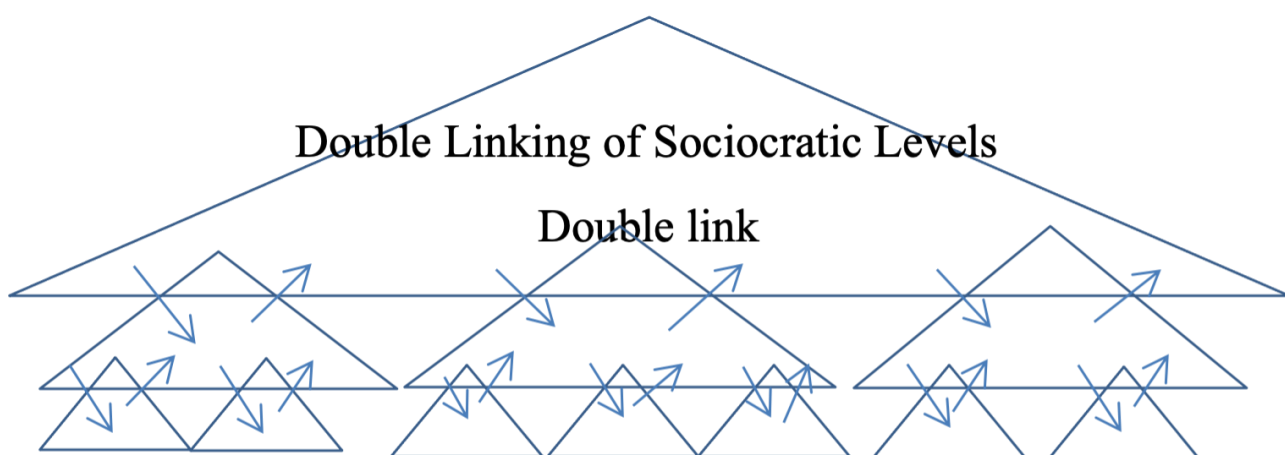
De attitudes zouden elk jaar veranderen wanneer iedereen wordt gevraagd milieuvriendelijke goederen en diensten te kiezen voor persoonlijke ontwikkeling. Iedereen, arm en rijk, zou worden aangemoedigd om na te denken over vragen als: "Wat is gezondheid?" "Wat voegt diepte en betekenis aan het leven toe?" en "Hoe kan een individu zich persoonlijk ontwikkelen zonder anderen of het milieu schade te berokkenen?"

Inclusieve besluitvorming in meer detail: Hoe bepalen mensen welke goederen en diensten kunnen worden aangeboden via deze aanvullende economie?

Bij de besluitvorming in het Plan moeten uiteindelijk alle mensen worden betrokken. Eén voorgestelde manier is gebruik te maken van de sociocratische methode, waarbij mensen hun toestemming moeten geven voor elk besluit alvorens het genomen kan worden. Indien goed gemotiveerde instemming wordt onthouden, moet het besluit opnieuw worden geformuleerd.

Om te bepalen welke goederen en diensten in het Plan zijn opgenomen, wordt elke gemeenschap verdeeld in groepen van ongeveer 25 personen die deze beslissingen moeten nemen. Elk van deze kleine groepen stuurt twee leden met het resultaat van hun besluitvorming naar het volgende besluitvormingsniveau, bijvoorbeeld voor de plaatselijke regio's.

Hier komt men bijeen in groepen van ongeveer 20 personen. Ook hier wordt om instemming gevraagd. En dan gaan er twee van elke groep naar het volgende niveau, zeg het landniveau, en zo gaat het proces verder.

Deze tekening illustreert de sociocratische besluitvormingsmethode, waarbij de groepen op elk niveau een vertegenwoordiger sturen naar het volgende hogere niveau, van waaruit zij begeleiding krijgen. Kooistra ontwierp

een variatie op dit systeem, waarbij elke groep twee vertegenwoordigers naar het niveau erboven stuurt.

Geschat werd dat, indien 10 miljard mensen bij deze vorm van besluitvorming betrokken zouden zijn, het slechts om 8 of 9 besluitvormingsniveaus zou gaan.

Deze vorm van besluitvorming wordt reeds door sommige wereldorganisaties gebruikt. Het voordeel is dat er een gemeenschapsgevoel ontstaat wanneer dergelijke onderwerpen worden besproken over wat gezond is en wat schadelijk is voor de individuele en/of planetaire gezondheid. Besluiten worden genomen in de context van de omstandigheden op een bepaald moment.

Wat is nodig?

Dit Plan voorziet potentieel in een aanvullend inkomen voor alle mensen. Alle technische middelen bestaan reeds.

De infrastructuur zou bestaan uit:

1. een wereldwijd computernetwerk; verbonden met
2. een agentschap om alle aspecten van het plan te beheren, met
3. rekeningen voor iedere deelnemer, potentieel voor iedere man, vrouw en kind in de wereld binnen het wereldwijd gekoppelde elektronische netwerk dat wordt beheerd door het SIFA-Administratief Agentschap met bankfaciliteiten; en
4. twee ontwikkelingswerkers, speciaal opgeleid voor de werking van het plan per 1000 mensen. Hoewel het tijd zal kosten om de infrastructuur voor het plan op te bouwen, is de knowhow beschikbaar en zijn er ook middelen om duizenden mensen via het internet op te leiden. Momenteel geven professoren van Harvard via het internet aan duizenden mensen tegelijk lezingen.

Deze ontwikkelingswerkers ondersteunen individuen en waarborgen hun vermogen om keuzes te maken zonder druk van buitenaf. Zij waarborgen ook het besluitvormingsproces in kleine groepen, zodat iedereen gehoord kan worden. Elk van deze ontwikkelingswerkers heeft toegang tot dit volledig geautomatiseerde administratieve systeem, zowel voor informatieve doeleinden als voor het invoeren van gegevens. Het systeem wordt door mensen over de hele wereld gecontroleerd. Velen bezitten reeds een smartphone. De invoering van het systeem zal waarschijnlijk hand in hand gaan met de universele toegang tot internet, die door de Internationale Telecommunicatie Unie (ITU) wordt ondersteund.

Het plan is vergelijkbaar met een ruilsysteem voor postorderverkoop

Elk jaar wordt de mensen aan de basis gevraagd om met behulp van wereldwijde raadplegingen te beslissen welke goederen en/of diensten dat jaar als duurzaam kunnen worden beschouwd en dus kunnen worden aangeboden voor aankoop via het aanvullende inkomen van de mensen dat jaar.

Elke persoon krijgt dan een krediet, te beginnen met het equivalent van 500 US\$ per jaar. Dit is een schatting door economen van hoeveel goederen en diensten daadwerkelijk op de markt kunnen worden gebracht via een wereldmarktplaats die degenen die in nood verkeren in contact brengt met degenen die extra producten te verkopen hebben. (Dit wordt hieronder in meer detail besproken.)

Eenmaal per jaar wordt iedereen gevraagd goederen en diensten te bestellen voor een bedrag tot het equivalent van (in het eerste jaar) 500 US dollar voor haar of zijn persoonlijke ontwikkeling. Er mag niets besteld worden dat schadelijk is voor wie dan ook of de Planeet, zoals bepaald door de lijsten die elk jaar via het wereldwijde overleg tot stand komen. Het tegoed van degenen die niet wensen deel te nemen wordt voor dat jaar geannuleerd om inflatie te voorkomen.

Deze "bestellingen" worden ingevoerd in een computer-banksysteem, dat alle landen en mensen met elkaar verbindt. Mensen die de gevraagde levensverbeterende goederen en diensten kunnen leveren, adverteren deze en hun producten worden aan de vraag aangepast.

Zodra vraag en aanbod precies op elkaar zijn afgestemd, worden verhandelbare goederen en diensten geproduceerd, kan de elektronische munt worden gecreëerd en verdeeld onder alle deelnemers (alle mensen), en kan de uitwisseling plaatsvinden.

Hoe wordt het plan gefinancierd?

In het verleden werd de valuta van een land als "hard" of "niet onderhevig aan grote schommelingen" beschouwd, voor zover die gedekt was door goudreserves.

Tegenwoordig wordt de valuta van een land als "hard" beschouwd tot de mate waarin zij wordt gedekt door "verhandelbare goederen en diensten".

De Centrale Bank van elk land staat voor de uitdaging het geld in omloop te reguleren naar gelang van de goederen en diensten die daadwerkelijk worden gekocht en verkocht.

Als er te veel geld in omloop is, is er inflatie, verliest geld zijn waarde en gaan de prijzen omhoog. Als er te weinig geld beschikbaar is, dalen de prijzen en verliezen goederen en diensten hun waarde.

In wezen kan geld worden gezien als een puntensysteem dat aan elk product en elke dienst wordt toegekend om ruilhandel mogelijk te maken.

Hoe meer verhandelbare goederen en diensten, hoe meer "harde" valuta er kan worden gecreëerd.

In de wereld van vandaag beperken zowel arm als rijk de geldproductie om tegengestelde redenen. De rijken hebben het potentieel om de goederen en diensten te produceren, maar missen de markten. De armen hebben behoefte aan goederen en diensten, maar kunnen de noodzakelijke goederen en diensten niet produceren.

Beide zijn beperkt wat betreft de valuta die kunnen worden gecreëerd, zolang de valuta op een nationale of regionale basis wordt gecreëerd.

Zodra de wereld als een economisch geheel wordt gezien, kunnen extra valuta worden gecreëerd om aan de mondiale situatie van vraag en aanbod te voldoen.

Zodra vraag en aanbod op elkaar zijn afgestemd, kan de exacte hoeveelheid harde valuta worden gecreëerd om de uitwisseling te vergemakkelijken. Omdat de valuta overeenkomt met de feitelijke verkoop van goederen en diensten, is de valuta die wordt gecreëerd niet onderhevig aan schommelingen. Deze harde valuta kan dan worden verdeeld onder de wereldbevolking als een aanvullend inkomen en de aankopen kunnen plaatsvinden.

Alle niet gebruikte aanvullende inkomsten worden aan het systeem onttrokken om ervoor te zorgen dat de munt voor dat jaar stabiel blijft.

Elk jaar vinden er nieuwe schattingen plaats, en wordt er harde valuta gecreëerd.

Als de hele wereld in één markt zou worden verenigd, zou de wereldeconomie volgens economen met 5% à 10% kunnen groeien. Wij gaan uit van het voorzichtige percentage van 7%, indien de productiecapaciteit in

overeenstemming zou zijn met de behoeften van de mensen. Dit bedrag zou dan worden gebruikt voor verschillende doeleinden, waaronder de aanleg van de infrastructuur en de uitvoering van dit plan; en een fonds om inflatie en deflatie tegen te gaan en eventuele fouten in de berekening voor dat jaar goed te maken.

Wanneer deze kosten eenmaal zijn afgetrokken en de rest gelijkelijk over de wereldbevolking is verdeeld, werd ter illustratie van het Plan geschat dat ieder persoon in het eerste jaar het equivalent van ongeveer 500 US-dollar zou ontvangen.

Elk jaar zullen meer mensen gaan bijdragen aan deze aanvullende economie en zo zal de groei doorgaan en ieders aandeel in de nieuwe economie toenemen. Omdat de hele wereld voortdurend in beweging is, veranderen deze cijfers voortdurend en zouden deze berekeningen elk jaar opnieuw moeten worden gemaakt om aan de situatie tegemoet te komen. De 7% is dus slechts een middel om te illustreren hoe de financiering zou werken.

Kenmerken van de SIFA Digitale Valuta.

De SIFA digitale munt is een puntwisselsysteem en kan alleen worden gebruikt om door de deelnemers geselecteerde goederen en diensten te bestellen die via het SIFA administratief agentschap op de elektronische marktplaats voor duurzame goederen en diensten beschikbaar worden gesteld. De SIFA digitale munt zou alleen worden gebruikt in elektronische transacties, uitsluitend voor duurzame ontwikkelingsdoeleinden. Mensen zouden hun eigen meest dringende behoeften bepalen, of tot 50% van hun duurzame aanvullende inkomen bundelen voor de ontwikkeling van hun gemeenschap. Dit facet van het plan bestaat uit ontwikkeling aan de basis, waardoor individuen kunnen bijdragen aan de verwezenlijking van de SDG's.

De SIFA-munt zal vrij zijn van inflatie en zal worden uitgegeven door een coördinerend administratief agentschap.

Banken die aan het plan willen deelnemen, worden betaald om de SIFA-valuta in nationale valuta om te zetten en deze vervolgens renteloos aan producenten ter beschikking te stellen. Bij het gebruik van de SIFA-valuta mag niet worden gefraudeerd.

Omdat er een rechtstreekse band is tussen producent en consument, kan er geen sprake zijn van speculatie, rente of de mogelijkheid van inflatie. Het hele systeem staat open voor controle door alle deelnemers. Degenen die het systeem ondermijnen, zullen van deelname worden uitgesloten.

De goederen en diensten die door het Plan worden geleverd, worden naar alle consumenten gezonden onder het gezamenlijke toezicht van alle individuen en dat van de twee ontwikkelingswerkers die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het Plan in hun gebieden. Deze goederen en diensten kunnen slechts worden ontvangen na passende identificatie. Op die manier kan iedereen zijn eigen belang beschermen.

Reikwijdte en beheer van het Plan

Kooistra zag vanaf het begin duidelijk in dat, als het Plan slechts gedeeltelijk zou worden uitgevoerd, de groeiende kloof tussen haves en have-nots steeds groter zou worden. Hij benadrukte de noodzaak van een wereldwijde uitvoering van het plan en stelde de VN voor als de meest universele wereldwijde organisatie die we hebben.

De VN heeft enorme ervaring met het opzetten van en werken met grote wereldwijde infrastructuur. Enkele van de bij de VN aangesloten organisaties zijn: de Wereldpostunie, de Internationale Telecommunicatie-unie. De Internationale Burgerluchtvaart- en Maritieme Organisaties.

Er zijn ook VN-instanties die met mensen op groepsniveau en lokaal niveau werken: het VN-Ontwikkelingsprogramma met kantoren in de 133 ontwikkelingslanden. Andere agentschappen zoals de Voedsel- en Landbouworganisatie en SIFA Plan—17blz.--bijgewerkt op 20 augustus, 2022.

de Internationale Arbeidsorganisatie, UNESCO, enz..

Een administratief agentschap voor het SIFA-plan

Dit zou bestaan uit de volgende onderdelen:

1. Wereldwijde economische deskundigen bepalen elk jaar met hoeveel extra de wereldeconomie zou groeien door het Plan. Deze zouden beslissen hoe het geld zou worden verdeeld tussen het fonds om de munt te stabiliseren en het beheer van het Plan en andere activiteiten, zoals schuldverlichting voor ontwikkelingslanden.
2. Ontwikkelingswerkers om mensen op lokaal niveau te ondersteunen bij de uitvoering van het Plan; en om de collectieve besluitvormingsprocessen van lokaal tot mondiaal niveau te bevorderen;
3. Een bank die ervoor zou zorgen dat alle mensen een rekening hebben; dat hun individuele inkomen daarop wordt gestort en wordt gecrediteerd en gedebiteerd naarmate producenten voor hun verzoeken worden gevonden.

De Bank zou ook wisselfaciliteiten hebben om het mogelijk te maken dat SIFA's worden omgewisseld voor plaatselijke valuta's, zodat degenen die in SIFA's worden betaald (de ontwikkelings- en andere werknemers voor het plan en de producenten) hun inkomsten kunnen omwisselen in nationale valuta, die zij nodig hebben voor de aankoop van dagelijkse levensbehoeften en voor de aankoop van materiaal voor de fabricage van goederen die in het kader van het plan worden verkocht.

De nationale banken zouden als agenten van de regeringen van de Lid-Staten met het Administratief Agentschap worden verbonden en zouden de nationale valuta in "harde" SIFA- valuta omwisselen omdat dit in hun eigen belang en dat van hun land is.

4. Een SIFA-bureau die ook een afdeling zou hebben die producenten zou vinden (zo dicht mogelijk bij de woonplaats van elke persoon) om de goederen of diensten te leveren die worden gevraagd voor hun basisinkomen. Op die manier worden lokale markten en kleinere producenten gestimuleerd.

ANDERE BELANGRIJKE ASPECTEN VAN HET SIFA-PLAN

Het zou onmogelijk zijn om hetzelfde te bereiken met wereldbelastingen

Organisatorisch zou het zeer ingewikkeld en financieel onmogelijk zijn om enige vorm van wereldbelasting te heffen om inkomsten te genereren voor een wereldwijd ontwikkelingsinkomen voor alle mensen dat door de V.N. zou worden beheerd.

Nobelprijswinnaar Jan Tinbergen berekende dat, indien iedere burger in de wereld een redelijk inkomen zou ontvangen, de V.S. in 2/3 en de EG in de helft van hun middelen zou moeten voorzien. Hij acht dit terecht onmogelijk.

Rijke landen zouden instorten door geldgebrek, geld zou te duur worden en de arme landen zouden slechts op ad hoc wijze geholpen worden. Spoedig zou er een gebrek aan koopkracht zijn.

Het SIFA-plan daarentegen is gebaseerd op de toepassing van economische basisprincipes voor het scheppen van valuta.

Grote voordelen voor bestaande economieën

Omdat de duurzame aanvullende economie een constante opwaartse druk op bestaande economieën creëert, zijn er veel voordelen. Dezelfde producenten leveren immers aan beide economieën.

Door hun extra inkomsten uit het nieuwe economische circuit en de hogere eisen op het gebied van kwaliteit en milieuvriendelijkheid, kunnen producenten in de oorspronkelijke economieën kwalitatief betere producten maken. Er is een gezonde wisselwerking tussen alle particuliere bedrijven en de activiteiten die worden verricht ten behoeve van de duurzame aanvullende economie, aangezien allen zich binnen het Plan bezighouden met de productie van duurzame goederen en diensten. Dit levert winst op, die in elk economisch circuit anders wordt besteed.

Zo kunnen beide economische systemen worden omgevormd, waardoor de ontwikkeling van lichaam en geest van de individuele burger mogelijk wordt. De expansie van deze aanvullende duurzame economie zal nooit ophouden, omdat de menselijke creativiteit wordt gestimuleerd om nieuwe verhandelbare duurzame goederen en diensten te ontwikkelen, terwijl een deel van het menselijke werk wordt overgenomen door Kunstmatige Intelligentie (AI).

Elke consument wordt aangemoedigd om te functioneren als zowel een nationale als een mondiale burger door het gebruik van hun aanvullend inkomen.

Als wereldburger zijn zij rechtstreeks verbonden met het SIFA-bestuursorgaan. Geen enkele nationale regering of organisatie kan deze mensenrechten afnemen. Tegelijkertijd zorgt het toegenomen individuele welzijn voor de stabiliteit die regeringen nodig hebben om hun mandaat uit te voeren.

Het duurzame, aanvullende inkomen voor iedereen zou bijdragen tot de verwezenlijking van de broodnodige mensenrechteneconomie, waarin de ontwikkeling van lichaam, geest en ziel in evenwicht zijn.

Op deze manier kunnen wij voor het eerst in de geschiedenis gehoor geven aan de oproep om een rechtvaardiger, barmhartiger en redelijker wereldgemeenschap tot stand te brengen, waaraan ieder individu op zijn eigen unieke wijze kan bijdragen.

Bijkomende kenmerken van de aanvullende economie

Het tast de soevereiniteit van geen enkele natie aan. In plaats daarvan stelt het ieder mens in staat te kiezen hoe hij bijdraagt aan de regeneratie van zijn eigen economische en sociale omgeving op manieren die andere mensen, de natie en het milieu niet schaden.

Het financiert zichzelf en kost geen enkele natie. Integendeel, elk individu, elk bedrijf en bijgevolg elk land profiteert.

Geen rentebetalingen of inflatie, geen speculatie, minder kans op fraude. Er is een direct verband tussen productie en consumptie en er zijn geen rentebetalingen. Er is dus geen inflatie en geen speculatie. De regels van dit Plan worden gecontroleerd door de ontwikkelingswerkers en door alle individuele mensen die dat wensen. Er is dus minder kans op fraude met de SIFA-valuta dan in de huidige minder transparante economieën.

Vermindering van vervuiling, bescherming van niet-hernieuwbare hulpbronnen. Productie zal duurzaam zijn en dienovereenkomstig worden geselecteerd, en gebaseerd op de voorafgaande toestemming van mensen wereldwijd. Goederen en diensten die beantwoorden aan materiële, mentale, emotionele, sociale, culturele of spirituele behoeften, en het volledige scala daar tussenin, zullen worden geselecteerd en beschikbaar gesteld.

Minder werkloosheid. De werkloosheid zal drastisch afnemen, naarmate de aanvullende economie zich uitbreidt en nieuwe producenten meer kansen biedt. Nieuwe horizonten verschijnen voor menselijke creativiteit en

vindingrijkheid.

DE DOELSTELLINGEN INZAKE DUURZAME ONTWIKKELING (SDG's) BEREIKEN

SDG 1: Een einde maken aan armoede in al haar vormen: een sterke basis voor alle SDG's.

Elke persoon zou een aanvullend inkomen ontvangen, te beginnen met het equivalent van 500 dollar. Dit zal de allerarmsten en hun gemeenschappen helpen om uit de extreme armoede te geraken. De grotere aandacht voor duurzame persoonlijke en sociale ontwikkeling, ondersteund door reclame van bedrijven die van deze wereldmarkt willen profiteren, zal helpen om zowel materiële als geestelijke armoede te verlichten.

SDG 2. Een einde maken aan honger, de voedselzekerheid vergroten, de voeding verbeteren en duurzame landbouw bevorderen.

Mensen zullen zowel door het plan als door reclame worden aangemoedigd om nieuwe benaderingen van duurzame eetpraktijken, voedselproductie en landbouw te leren, met inbegrip van op ecosystemen gebaseerde landbouw, zoals permacultuur. De nadruk zal liggen op voeding in levensmiddelen, alternatieve eiwitbronnen, duurzame eet- en landbouwpraktijken, de koolstofvoetafdruk van levensmiddelen, alsook de integratie van voedselproductie in gemeenschappen en nog veel meer.

SDG 3. Een gezond leven verzekeren en welzijn voor iedereen bevorderen.

Hoewel bestaande medische benaderingen zullen blijven bestaan, zal reclame uit elke cultuur wereldwijd mensen aanmoedigen om zich te richten op gezondheid en welzijn door het versterken van hun genezende krachten die worden vergroot door afstemming op diegenen die actief zijn in Moeder Natuur. Zo'n krachtige afstemming tussen individuen en de natuur zal een wereldwijd rimpeleffect hebben.

SDG 4. De inclusieve en rechtvaardige kwaliteit van het onderwijs waarborgen en de mogelijkheden tot levenslang leren voor iedereen bevorderen.

Het duale aspect in onderwijs wordt benadrukt in artikel 26 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens: naast het leren lezen, schrijven en rekenen, moet onderwijs ook de unieke capaciteiten die eigen zijn aan elk individu naar boven halen en leiden tot respect voor de mensenrechten.

Dit laatste wordt bevorderd in inheemse culturen die op één lijn staan met de natuur en door "onderwijs waarbij de leerling centraal staat". Hier wordt de "vonk van interesse" in elke student toegestaan om uit te groeien tot een passie en hun leven te vullen met betekenis, wat vaak resulteert in gevoelens van welwillendheid ten opzichte van andere mensen en het grotere geheel, terwijl studenten hun eigen unieke potentieel ontwikkelen. Onderwijs waarbij de student centraal staat en persoonlijke ontwikkeling worden door het plan bevorderd.

SDG 5. Gendergelijkheid bereiken en alle vrouwen en meisjes mondiger maken.

Kooistra zag de oplossing voor genderdiscriminatie in het androgeen laten worden van zowel mannen als vrouwen.

Het Plan richt zich op een innerlijke ontwikkeling die bij iedereen de meer actiegerichte "mannelijke" mentale vermogens (planning en actie) bevordert; en de meer ontvankelijke "vrouwelijke" (gewaarworden en intuïtie).

De ontvankelijke kwaliteiten worden bevorderd als we ieder naar ons innerlijk luisteren om te bepalen op welke manier we ons willen ontwikkelen, met gebruikmaking van ons basisinkomen. De meer actieve aspecten van onze geest, planning en actie, worden gevoed als we handelen naar wat ons door ons innerlijke zelf wordt meegedeeld.

De integratie van de twee wordt verder ontwikkeld als we luisteren (receptief aspect) en feedback geven (actief aspect) tijdens de kleine groepsdiscussies die bepalen welke goederen en diensten via het Plan kunnen worden aangeboden.

Kooistra geloofde dat discriminatie van vrouwen ontstond doordat mannen en vrouwen in hun dagelijks leven overwegend verschillende mentale vermogens gebruiken en dat veroorzaakte angst en vervreemding tussen hen. Hij besteedde veel tijd aan het zoeken naar manieren waarop deze verschillen konden worden overbrugd door mannen in staat te stellen het intuïtieve/voelende/voelende deel van hun geest te gebruiken en vrouwen hun plannend/handelend vermogen. Dit, zo meende hij, was de enige manier om echt evenwicht tussen de seksen tot stand te brengen.

Daarnaast benadrukte Kooistra de noodzaak van genderpariteit bij de keuze van ontwikkelingswerkers in elke regio; en bij de keuze van degenen die in discussiegroepen opklimmen naar volgende niveaus van de besluitvormingspiramide.

SDG 6. De beschikbaarheid en het duurzame beheer van water en sanitaire voorzieningen voor iedereen garanderen.

Iedereen mag tot de helft van zijn aanvullend inkomen gebruiken voor gemeenschapontwikkeling.

Dit zal de ontwikkeling bevorderen van schone waterbronnen en sanitaire voorzieningen in arme plattelandsgemeenschappen die "off-net" zijn. Het bedrijfsleven zal worden aangemoedigd zich te richten op het verbeteren van de relevante instrumenten om deze belangrijke nieuwe markt te bedienen, vooral omdat dergelijke activiteiten door regeringen kunnen worden betaald in SIFA's die, vergelijkbaar met de Amerikaanse dollar en de euro, als harde/stabiele valuta zullen worden beschouwd en na het eerste jaar van het plan hun weg zullen vinden naar de nationale economieën.

SDG 7. De toegang tot betaalbare, betrouwbare, duurzame en moderne energie voor iedereen waarborgen.

De implementatie van een dergelijk energienetwerk zal vergelijkbaar zijn met dat van water en sanitaire voorzieningen hierboven.

SDG 8. Bevorderen van duurzame, inclusieve en duurzame economische groei, volledige en productieve werkgelegenheid en fatsoenlijk werk voor iedereen.

De SIFA-economie bevordert inclusieve, duurzame economische groei die er in de eerste plaats op is gericht in de fysieke basisbehoeften te voorzien en zich vervolgens, zodra daarin op betrouwbare wijze is voorzien, richt op immateriële groei - persoonlijke, psychologische, culturele, spirituele ontwikkeling - die is geworteld in menselijke creativiteit in plaats van in het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, en die ad infinitum kan groeien. Naarmate op meer duurzame wijze in de fysieke behoeften wordt voorzien, zal het gebruik van de uitputbare hulpbronnen van de aarde afnemen.

Geleidelijk aan zullen degenen die als consumenten zijn begonnen, vaardigheden ontwikkelen die leiden tot fatsoenlijk en (voor hen) zinvol en productief werk dat zij leuk vinden, waardoor volledige en productieve werkgelegenheid wordt bevorderd.

SDG 9. Een veerkrachtige infrastructuur opbouwen, inclusieve en duurzame industrialisatie bevorderen en innovatie stimuleren.

Het plan bevordert innovatie en creativiteit. Dit zal onvermijdelijk ook leiden tot duurzame industrialisatie, aangezien SIFA Plan—17blz.--bijgewerkt op 20 augustus, 2022.

mensen ernaar streven hun productiviteit te maximaliseren. Velen in landen waar regeringen zich niet richten op het bouwen van infrastructuur zullen ervoor kiezen om tot de helft van hun inkomen te besteden aan het ontwikkelen van duurzame infrastructuur in hun gemeenschappen.

SDG 10. Ongelijkheid binnen en tussen landen verminderen.

Hoewel het Plan waarschijnlijk niet onmiddellijk de financiële kloof tussen de 1% en de 99% zal dichten, zal het onmiddellijk beginnen de kloof te dichten tussen degenen die de middelen hebben om zelfontplooiing en innerlijke empowerment te vinden en degenen die vaak tevergeefs proberen rond te komen.

Dit zal geleidelijk het dominante waardesysteem veranderen van een systeem waar status en economische macht worden verondersteld bevrediging te verschaffen naar een systeem waar de diepere bevrediging van persoonlijke en sociale ontwikkeling wordt verschaft; en dus naar hoe mensen kunnen worden beïnvloed.

De waarden die binnen naties de norm worden, zullen onvermijdelijk kleuren hoe zij zich tot elkaar verhouden.

SDG 11. Steden en menselijke nederzettingen inclusief, veilig, veerkrachtig en duurzaam maken.

Het plan zal gemeenschappen wereldwijd elektronisch en via het internet met elkaar verbinden. De gemeenschapswerkers van SIFA zijn goed op de hoogte van de mogelijkheden en kosten voor gemeenschapontwikkeling, waaronder die welke worden aangeboden door de VN en haar gespecialiseerde agentschappen.

Dergelijke kansen voor gemeenschapontwikkeling en sociale cohesie zullen worden gevoed door de jaarlijkse gemeenschapsdiscussies over welke goederen en diensten dat jaar via het Plan beschikbaar moeten worden gesteld. Dit alles zal bijdragen tot het creëren van solidariteit binnen menselijke nederzettingen en zelfvoorzienende gemeenschappen binnen grotere steden.

Individueel kunnen ervoor kiezen om daktuinen aan te leggen, verticale landbouw te ontwikkelen voor voedsel, enz.

Het Plan kan de bouw omvatten van infrastructuur voor de voorziening van schoon water, sanitaire voorzieningen, elektriciteitsinfrastructuur, bibliotheken, lokale onderwijscentra, winkels binnen het directe bereik van alle leden van de gemeenschap, alsmede groene ruimten voor recreatie-, sport- en onderwijsdoeleinden, die ook groene corridors zouden kunnen vormen om de biodiversiteit te vergroten.

Dit zou op twee manieren gebeuren: (1) doordat particulieren tot de helft van hun aanvullend inkomen doneren voor de ontwikkeling van gemeenschapsinfrastructuur; en (2) door gebruik te maken van de SIFA's die in ruil voor nationaal inkomen in de nationale economieën terecht zijn gekomen, zodat de producenten voor het plan kunnen kopen wat ze nodig hebben voor de productie van goederen voor het plan en zodat ze hun levensonderhoud kunnen betalen uit de inkomsten die ze uit de SIFA Plan ontvangen. Deze SIFA's functioneren binnen nationale economieën als een vorm van harde valuta en kunnen door overheden worden gebruikt voor de aanleg van duurzame infrastructuur.

SDG 12. Zorgen voor duurzame consumptie- en productiepatronen.

Dit proces zal versnellen door de discussiegroepen die elk jaar opnieuw bepalen welke goederen en diensten duurzaam zijn. Elk jaar zal duurzaamheid een steeds directere en persoonlijker betekenis krijgen, aangezien mensen hun keuzes beginnen te maken uit de goederen en diensten die door het Plan worden aangeboden.

Grotere vervuilers, zoals het bedrijfsleven en de industrie, zullen niet alleen te maken krijgen met de veranderende SIFA Plan—17blz.--bijgewerkt op 20 augustus, 2022.

inzichten ten aanzien van duurzaamheid, maar omdat de traditionele economie en de duurzame aanvullende economie naast elkaar zullen bestaan, zullen zij duurzamer kunnen produceren naarmate zij daar klaar voor zijn. Het tempo van de verandering in de richting van duurzaamheid zal waarschijnlijk toenemen, naarmate het Plan langer van kracht is.

SDG 13. Naarmate productie- en consumptiepatronen duurzamer worden, zal dit een positief effect hebben op het klimaat. Er kunnen maatregelen worden genomen om de gevolgen van de klimaatverandering te verzachten en bescherming te bieden tegen rampen, die in toenemende mate worden gefinancierd door de SIFA's die in omloop zijn in de nationale economieën.

SDG 14 en SDG 15. Het thema "Voor allen en tegen niemand, INCLUSIEF DE NATUUR" dringt door in elk aspect van de duurzame aanvullende economie. Het staat centraal in de overwegingen wanneer mensen beslissen wat ze elk jaar bestellen voor hun individuele aanvullende inkomen.

De zorg voor de gezondheid en het vermogen om te gedijen van terrestrische systemen, oceanen en zeeën en de gezondheid en het weerstandsvermogen van de natuur staan vanzelfsprekend centraal bij al deze activiteiten, en de erkenning van de noodzaak van milieuwetgeving zal waarschijnlijk toenemen. De natuur is ook een aspect van gezondheid en voedsel en zal ook steeds meer worden gerespecteerd naarmate deze SDG's beter worden begrepen en uitgevoerd.

De toenemende aandacht voor duurzaamheid zal het inzicht in en de wil tot bescherming en herstel van zoetwatersystemen in het binnenland doen toenemen, kansen bieden en individuen meer motiveren om zich te begeven op het gebied van milieubehoud en het regenereren en bestrijden van woestijnvorming.

Het feit dat via het plan in toenemende mate in de basisbehoeften van de mensen zal worden voorzien en hen aanmoedigt om, in plaats van in surogaatmiddelen zoals geld en macht, vervulling te vinden in persoonlijke ontwikkeling, zal ertoe leiden dat mensen minder geneigd zullen zijn de wet te overtreden door inbreuk te plegen op en misbruik te maken van de natuur en handel te drijven in bedreigde diersoorten, waardoor de bescherming van in het wild levende dieren zal verbeteren, stroperij en handel zullen worden bestreden en beschermde soorten zullen worden opgekocht.

De natuur zal, waar dat nog mogelijk is, de kans krijgen om zich te herstellen. Dit zal een positief effect hebben op zowel de oceanen en zeeën, als de ecosystemen op het land.

SDG 16: Bevorderen van vreedzame en inclusieve samenlevingen voor duurzame ontwikkeling, zorgen voor rechtvaardigheid voor effectieve, verantwoordingsplichtige en inclusieve instellingen op alle niveaus.

Het plan als geheel is gericht op het opbouwen van samenlevingen voor duurzame ontwikkeling op sociaal en economisch gebied en door alle leden de nodige vaardigheden bij te brengen. Het stelt mensen in staat een aangeboren gevoel te ontwikkelen van wat goed is voor hen persoonlijk en wat duurzaam is voor de samenleving door de nadruk te leggen op persoonlijke ontplooiing en duurzaamheid wereldwijd; en het verschaft ieder van hen de nodige instrumenten om hun standpunten in een groep naar voren te brengen en op te komen voor wat zij juist achten.

Deze vaardigheden zijn van fundamenteel belang als mensen willen samenwerken om samenlevingen en instellingen op te bouwen die verantwoordelijk en solidair zijn en zowel rechtvaardigheid als duurzame ontwikkeling op lokaal en mondiaal niveau bevorderen.

SDG 17: De implementatiemiddelen versterken en de wereldwijde partnerschappen voor duurzame ontwikkeling nieuw leven inblazen

De duurzame, aanvullende wereldeconomie bouwt een aantal partnerschappen op tussen mensen van lokaal tot mondiaal niveau, specifiek om de Implementatiemiddelen voor duurzame ontwikkeling en elk van de SDG's (zoals hierboven beschreven) te versnellen.

Partnerschappen worden op de volgende manieren opgebouwd:

1. Van binnenuit het individu naar buiten toe om impact te hebben op het gezin, de lokale gemeenschap en andere gemeenschappen en wereldwijd naarmate het bereik van mensen groeit en zij zelf groeien en zich ontwikkelen tot meer vervulde en welwillende menselijke wezens;
2. Kleine groepsdiscussies brengen mensen samen om te beslissen welke goederen en diensten duurzaam zijn op lokaal, provinciaal, regionaal, nationaal en mondiaal niveau, rechtstreeks of via uitleg waarom sommige goederen en diensten als duurzaam worden beschouwd voor het SIFA-plan van dat jaar en waarom andere niet.
3. Mensen worden ook samengebracht via het wereldwijde netwerk van ontwikkelingswerkers die het Plan ondersteunen en via het SIFA-bestuursorgaan dat consumenten met producenten in contact brengt.

Wij hebben gesproken over het krachtige effect dat het Plan zal hebben op de duurzaamheid van de thans bestaande economieën. Het zal de uitwisseling van technologie binnen en tussen regio's waar nodig bevorderen, aangezien individuen en gemeenschappen in staat zullen zijn technologie te verkrijgen zowel via het Plan, als via de snelgroeiende deel-/partnerschapseconomie en het toenemende aantal open source- en auteursrechtelijk beschermde producten die daar worden aangeboden.

Dit zal verder worden bevorderd door een betere toegang tot het internet en een grotere IT-vaardigheid, gestimuleerd door het beheer van de SIFA-economie en naarmate het internetgebruik alomtegenwoordiger wordt.

De capaciteitsopbouw zal worden voortgezet, te beginnen met individuele personen en lokale gebieden, en zal worden uitgebreid naarmate de infrastructuur en de behoeften via het plan worden ontwikkeld. Door vergelijkbare duurzaamheidsnormen vast te stellen voor alle deelnemers (idealiter alle mensen), zal de mondiale beleids- en institutionele samenhang zich verder ontwikkelen.

Op die manier komen partnerschappen voor duurzame ontwikkeling in een steeds hoger tempo tot stand, samen met de capaciteit van mensen om alle SDG's uit te voeren.

Conclusie: Het Plan dient als instrument voor de implementatie van alle SDG's.

Meer informatie

Oorspronkelijke auteur van bovenstaand document: Lisinka Ulatowska.

Recente redacteuren waren onder meer: Alice Boainain Schneider, Richard Jordan.

Hoofdredacteur: Saima Huq.

Nederlandse vertaling: Marleen Brutyn.

Algemeen secretaris SIFA Plan: Alice Boainain-Schneider: ipsbox@ipsgeneva.com

De website: www.supplementaryincomeforall.org De website geeft een gedetailleerd inzicht in alle aspecten van het Plan.

Pieter Kooistra, **Het ideale eigenbelang**, ISBN 907084101;

DVD Het ideale eigenbelang. Informatie: info@worldcitizensaction.com.

Lisinka Ulatowska, MA, PhD: **The Year 2000** (overzicht van het plan en de uitvoering, geschreven voor en met inbreng van de VN).

Video's in het Engels en Nederlands:

- "Het Ideale Eigenbelang", 1996: https://www.youtube.com/watch?v=_Z_VFI5Kpf8 ; "Het Ideale Eigenbelang", 1996: <https://www.youtube.com/watch?v=Mri13x97N6Y>
- Video over het leven en werk van Pieter Kooistra, "Think the Impossible", uitgezonden op de Nederlandse televisie in 2020: <https://www.youtube.com/watch?v=HpAQCHBGh2Y&t=1s> (in het Nederlands met Engelse ondertitels)

SIFA Plan—17blz.--bijgewerkt op 20 augustus, 2022.